

1. kapitola

TAJEMSTVÍ PŮVODU

Existuje řada svědectví o tom, že Adolf Hitler nikdy nedal souhlas k zveřejnění svého rodokmenu a jakýmkoli debatám na toto téma se vždy úzkostlivě vyhýbal. A tak většina publikací, v nichž se o jeho původu hovoří, vychází z genealogického výzkumu německého historika Wenera Masera, jenž v roce 1965 zveřejnil výsledky svého dvanáctiletého bádání v archivech NSDAP, na matrikách a farnostech. Tak vznikl přehledný soupis Hitlerových předků, akceptovaný dnešní oficiální historiografií. Výsledný obraz byl následující:

Hitlerův dědeček, jistý bohatý statkář Johann Nepomuk Hütler z dolnorakouského Spitalu, měl v roce 1837 levobočka Aloise s dcerou spitalského malorolníka Marií Annou Schicklgrubrovou. A protože sám již byl ženatý, neměl zájem, aby se o tomto poklesku jeho rodina dozvěděla. Zřejmě se s Annou Marií dohodl, že jeho otcovství utají, a určitě to nebylo zadarmo.

Přesto se tohoto svého mužského potomka zcela nezřekl a chtěl se na jeho výchově alespoň zpozvdáli nějak podílet.

Nakonec přišel s opravdu šalomounským řešením. Po několika letech se domluvil se svým dosud svobodným bratrem Johannem Georgem, že mu bude vyplácet pravidelnou rentu, pokud se s Marií Annou Schicklgruberovou ožení. Johann Georg nakonec souhlasil a roku 1842 si Marii Annu vzal za ženu.

Malému Aloisovi, budoucímu otci Adolfa Hitlera, bylo v té době teprve pět let a všichni si mysleli, že Johann Georg je jeho skutečným otcem, což svým opožděným sňatkem potvrdil. O tajemství skutečného otcovství věděli pouze bratři Hüttlerové a Aloisova matka.

O pět let později, v roce 1847, však Marie Anna Schicklgruberová zemřela a její manžel se zřejmě dál odmítal o Aloise starat, protože ten již v té době žil v rodině strýčka Johanna Nepomuka Hüttlera, svého skutečného otce. Otčím Johann Georg zemřel v roce 1852 a Johann Nepomuk Hüttler se „sirotka“ konečně mohl ujmout zcela legitimně.

Alois se ve třinácti letech vyučil obuvníkem a později se stal celním úředníkem, poté co se k postavení rakouského státního zaměstnance vypracoval sám svou pílí a cílevědomostí. V roce 1876 pak přijal Alois Schicklgruber příjmení Hitler po svém mrtvém otčímovi i „strýčkovi“ Johannu Nepomukovi Hüttlerovi.

Akci s Aloisovou změnou příjmení zařídil Johann Nepomuk Hüttler, a to údajně proto, aby mohl Alois po jeho smrti uplatňovat dědické nároky na jeho majetek. Byl totiž Nepomuko-

vým jediným, byť nemanželským, synem; ze statkářova manželství se narodily samé dcery, s nimiž pak malý Alois vyrůstal.

Výsledek genealogického šetření doktora Masera byl jasný. Přijetí příjmení Hitler (Hüttler) učinilo z Aloise Schicklgrubera (1837–1903) jediného mužského dědice majetku jeho skutečného otce, kterým byl Johann Nepomuk Hüttler.

Jenomže z opožděného matričního zápisu z roku 1876 vyplývá, že ani tehdy se Johann Nepomuk Hüttler k svému otcovství nepřiznal. On a další tři svědkové v souvislosti se změnou Aloisova příjmení místopřísežně prohlásili, že se k otcovství před svou smrtí naopak doznal Johann Georg Hüttler, který je také v matričním zápisu z roku 1876 jako Aloisův otec uveden.

Proč se tehdy Johann Nepomuk Hüttler jako skutečný otec Aloise Schicklgrubera sám k otcovství nepřihlásil? A proč Johann Georg Hüttler nedal své příjmení Aloisovi hned po svém sňatku s Marií Annou Schicklgruberovou v roce 1842? Nemohl se doktor Maser v určení skutečného otce Aloise Schicklgrubera-Hitlera mýlit? Byl jím skutečně Johann Nepomuk Hüttler, nebo někdo jiný?

Z logiky věci vyplývá, že Aloisovým otcem Johann Georg Hüttler nebyl, protože pokud by tomu bylo naopak, potom by po sňatku s Marií Annou Schicklgruberovou jistě sám dal synovi své jméno. Svatbou by své otcovství legitimizoval, ale on nic takového neudělal.

To, že roku 1876 jeho bratr Johann Nepomuk s dalšími třemi svědky tvrdili, že před smrtí Johann Georg prohlásil, že je

Aloisovým otcem, byla zřejmě lež a ony svědky mohl Johann Nepomuk podplatit. Pravdu se stejně nikdo dozvědět nemohl, protože Johann Georg byl už dávno mrtvý.

Místopřísežné prohlášení těchto svědků však bylo pro matriční zápis formálně určující, a tak byl Johann Georg Hüttler zapsán (foneticky Hitler) jako Aloisův otec. Byl jím však ve skutečnosti Johann Nepomuk, jak tvrdí Maser?

Možná je to pravděpodobné, ale nikoli jisté. Johann Nepomuk Hüttler totiž i nadále zůstal pouze Aloisovým strýcem a bylo koneckonců i jedno, po kom Alois Schicklgruber jméno Hüttler (Hitler) přijme. Byl jediným mužským potomkem po obou bratrech Hüttlerových bez ohledu na to, kdo z nich byl jeho skutečným otcem a Alois se měl jednoho dne stát po svém strýci dědicem jeho majetku a snad i pokračovatelem rodu Hüttlerů v mužské linii. Tak si to Johann Nepomuk přál, neboť Alois představoval jedinou mužskou krev Hüttlerů. K takovému závěru došel Werner Maser při genealogickém šetření o předcích Adolfa Hitlera.

Johann Nepomuk Aloise vychoval, viděl v něm budoucnost rodu a rozhodl se zařídit vše tak, aby po něm Alois mohl dědit. Jednal jako otec, ne jako hodný strýček. Naopak Johann Georg, který sňatkem s Marií Annou Schicklgruberovou vyženil i pětiletého Aloise, se zachoval jako muž, který neměl k Aloisovi žádné citové vazby. Nejenže mu nedal své jméno, ale nechtěl se o něho ani starat.
